

ОДБРАНА

Магазин Министарства одбране и Војске Србије

„Одбрана“ наставља традицију „Рајника“, првог војног листа у Србији, који је изашао 24. јануара 1879.

Издавач

Медија центар „ОДБРАНА“
Београд, Браће Југовића 19
medijacentar@mod.gov.rs

Директор

Стевица С. Карапанџин, пуковник

Главни и одговорни уредник

Владимир Почуч, потпуковник

Заменик главног уредника

Александар Петровић, капетан

Уредници

Мира Шведић, Душан Глишић

Новинари

Сања Анђелковић

Владимир Вјештић

Мирјана Крстовић, поручник

Биљана Миљић

Стални сарадници

др Себастијан Балаш, др Славиша Влачић,

Милосав Ц. Ђорђевић, др Милан Мијалковски,

др Зоран Миладиновић, др Миљан Милкић,

Будимир М. Попадић, Никола Остојић,

Александар Радић, Влада Ристић,

Драгана Барјактаревић, Милош Стругар

Дизајн и прелом

Енес Међедовић (ликовни уредник),

Станислава Струњаш (техничка уредница)

Фотографија

Даримир Банда, Душка Стефановић,

Јово Мамула (фото-репортери)

Језички редактори

мр Наташа Николић, Слађана Мирчевски

Коректор

Слађана Грба

Секретар редакције

Татјана Шућин

Документација

Горан Станковић (фото-центар)

ТЕЛЕФОНИ

Директор 3241-258; 23-809

Главни и одговорни уредник 3241-257; 23-808

Секретар редакције 3201-809; 23-079

Прелом 3240-019; 23-583

Маркетинг 3241-026; 3201-765; 23-765

Претплата 3241-009; 3201-995; 23-995

Продаја 3201-810; 23-810; 3241-254

ТЕЛЕФАКС 3241-258

АДРЕСА

11000 Београд, Браће Југовића 19

odbrana@mod.gov.rs

redakcija@odbrana.mod.gov.rs

www.odbrana.mod.gov.rs

Жиро-рачун

840-312849-56 МЦ „Одбрана“

Претплата

За припаднике МО и Војске Србије преко РЦ

месечно 160 динара. За претплатнике преко

Поштанске штедионице месечно 180 динара.

Штампа „ПОЛИТИКА“ АД, Београд,

ISSN 1452-2160

Магазин излази сваког 1. и 15. у месецу

„Одбрана“ је члан
Европског удружења
војних новинара

БРОЈ 262

Војници и полицајци
у Јајтроли на
Власинском језеру

Снимио
Саша ЂОРЂЕВИЋ

СПЕЦИЈАЛНИ ПРИЛОГ 150
Освајачи
и владари Београда

16

Војне и полицијске снаге
Србије на граници према
Бугарској и Македонији

ОДГОВОР НА БЕЗБЕДНОСНИ РИЗИК

26

Кинеска донација Речној флотили

НОВИ ЧАМЦИ ЗА РЕЧНЕ РОНИОЦЕ

32

Тенк Т-64
МИСТЕРИОЗНИ
СОВЈЕТСКИ
ОКЛОПЊАК

36

Одбрана од домаћег тероризма

ФАТАЛНО НЕРАЗУМЕВАЊЕ

Реч уредника

Брже, више, јаче

Легенда каже да је античке олимпијске игре установио Зевс, славећи победу у бици за власт над оцем Хроном. Иако су извори о њиховом настанку изгубљени у вихорима векова, веродостојан запис о надметању у Олимпији датира из 776. године пре нове ере. Нису, додуше, сви историчари сигурни да је реч и о првим таквим играма у старој Грчкој.

Њихов заједнички именитељ, ипак, уколико не говоримо о броју и врсти дисциплина, трајању, учесницима и правилима, што се с временом мењало, јесте – олимпијско примирје. За време трајања игара прекидана су сва непријатељства међу грчким полисима, сукоби и ратови. То, нажалост, није вредност коју смо преузели као цивилизацијско наслеђе. И док вештине у Рију одмеравају најбољи спортисти са свих континената, ратује се у многим деловима планете.

Колики су значај тадашњи Грци придавали играма сведочи и чињеница да су период између прошлих и будућих такмичења називали Олимпијадом, што су користили и као једну од метода рачунања времена. Да су олимпијски дух и идеја опстали, без обзира на то што их је 393. године, као паганске ритуале супротне хришћанским, укинуо римски цар Теодосије, потврђује „оживљавање“ сличних такмичења у 17, а потом и у 19. веку.

Истражујући разлоге пораза у француско-пруском рату 1870–1871. године, француски барон Пјер де Кубертен закључио је да су они последица недовољне физичке спремности војника, па је настојао да их спортом побољша. Такође, желео је да зближи народе – да се такмиче на терену, а не на бојном пољу. Тако је идеја о олимпијском духу добила прави смисао.

На париском универзитету „Сорбона“ 1894. године изнео је своја уверења и за њих добио подршку. Прве олимпијске игре модерног доба одржане су две године касније у Атини. Неретко се, међутим, та највећа светска спортска манифестација суочавала с тешкоћама. Олимпијски покрет није остао имун ни на политичке догађаје и утицаје. Начела олимпизма најпре су изневерена у време Првог, а затим и Другог светског рата.

Пропаганда идеологија, бојкоти, исказивање протеста против различитости, забрана учешћа или такмичење самопрозваних држава, тероризам и сенке рата пратиле су многе олимпијаде. Највећа опасност за савремене игре, али и спорт уопште, јесте употреба недозвољених стимулативних средстава, ради постизања врхунских резултата. Низале су се допингафере и дисквалификације спортиста. Грабеж за медаљама постао је право лице олимпијске стварности.

И док олимпијски кругови симболично представљају јединство пет континената, чини се, заправо, да склада никада није ни било. Венац од ловоровог лишћа замениле су златне медаље и новчане премије, као повод и циљ да се достигне олимпијски мото – брже, више, јаче! Али и потврди превласт и снага спортисте и његове државе.

Тиме је изневерена и основна идеја олимпизма: „Најважније на олимпијским играма није победити, него учествовати, као што ни у животу није најважнија победа него борба. Велик је човек онај ко не осваја нешто без часне борбе.“ Изгледа да смо много тога заборавили. Или су нам само нереална очекивања. Упркос свему... ■

Владимир ПОЧУЧ

8 Др Ратко Божовић
културолог

ЖИВИМО

**У ПОСТМОРАЛИСТИЧКОМ
ДОБУ**

22 Дирекција за стандардизацију,
кодификацију и метрологију

**ПРОМОВИСАЊЕ
КВАЛИТЕТА**

28 Роман старијег водника прве
класе Стевана Лазића

ПОСЛЕДЊА ОДБРАНА

30 Стајна тачка

**ФЕНОМЕН ИЗМЕЂУ
ВРЕМЕНА И ВЕЧНОСТИ**

31 Отворених очију

КУЛЕ У ПЕСКУ

40 Војници у историји српске
књижевности

Константин Михаиловић

**ЈАНИЧАРОВЕ
УСПОМЕНЕ**

42 Великани светске науке
Алберт Ајнштајн (3)

**ОМИЉЕНИ
УНИВЕРЗИТЕТСКИ
ПРОФЕСОР**

46 Шести CISM-а куп у
планинском трчању

**СПОРТОМ ДО
ПРИЈАТЕЉСТВА**